

Justin Bieber

Σχετικά με την ζωή του :

Ο Justin Drew Bieber, γεννήθηκε 1 Μαρτίου 1994. Είναι Καναδός τραγουδιστής, τραγουδοποιός, μουσικός, παραγωγός. Το 2007 τον ανακάλυψε ο μάνατζερ ταλέντων Σκούτερ Μπράουν από τα βίντεο που είχε αναρτήσει στο Youtube ο Μπίμπερ. Ο Μπράουν εντυπωσιάστηκε από τα βίντεο και επικοινωνήσε με την μητέρα του Μπίμπερ, Πάττι, για να την ενημερώσει πως θα τον ενδιέφερε να συνεργαστεί με τον νεαρό μουσικό. Αφού εκείνη συμφώνησε, ο Μπράουν κανόνισε να συναντηθεί ο Μπίμπερ με τον Άσερ Ρέιμοντ στην Ατλάντα και ο Μπίμπερ σύντομα υπέγραψε συμβόλαιο με τον όμιλο Raymond Braun Media Group ενώ αργότερα του προσφέρθηκε από τον Λ.Α. Ρέιντ δισκογραφικό συμβόλαιο με την Island Records.

Είναι το μοναχοπαίδι του Τζέρεμι Τζακ Μπίμπερ και της Πατρίσια Μαλέτ. Οι γονείς του Μπίμπερ δεν παντρεύτηκαν ποτέ. Η Πάττι μεγάλωσε τον γιό της με την βοήθεια της μητέρας της και του πατριού της. Ο πατέρας του Μπίμπερ ξαναπαντρεύτηκε και απέκτησε την Jazmyn και τον Jaxon. Ο Καναδός έχει πολύ καλές σχέσεις με τον πατέρα του.

Ο Μπίμπερ φοίτησε στο αγγλογαλλικό σχολείο, Jeanne Sauvé Catholic School. Μεγαλώνοντας έμαθε να παίζει πιάνο, ντραμς, κιθάρα και τρομπέτα.

Η αρχή :

Τις αρχές του 2007, όταν ήταν 12 χρονών, ο Μπίμπερ ερμήνευσε το "So Sick" του Ne-Yo για έναν τοπικό διαγωνισμό τραγουδιού και βγήκε δεύτερος. Η μητέρα του ανάρτησε ένα βίντεο της παράστασής του στο Youtube, ώστε να το δουν οι φίλοι και συγγενείς τους. Συνέχισε να ανεβάζει βίντεο, όπου ο Μπίμπερ τραγουδούσε διάφορα R&B τραγούδια και με τον καιρό γινόταν όλο και πιο δημοφιλής.

Ο Σκούτερ Μπράουν, πρώην στέλεχος μάρκετινγκ ανακάλυψε ένα βίντεο του Μπίμπερ μέσω ενός φίλου του. Εντυπωσιασμένος, ο Μπράουν εντόπισε το σχολείο του Μπίμπερ και επικοινωνήσε με την μητέρα του, η οποία στην αρχή ήταν διστακτική. Στα 13 του χρόνια, ο Μπίμπερ πήγε στην Ατλάντα με τον Σκούτερ για να ηχογραφήσει δοκιμαστικά.

Ο Μπίμπερ σύντομα υπέγραψε με τη Raymond Braun Media Group (RBMG), μια κοινοπραξία του Άσερ και του Μπράουν. Σύμφωνα με πληροφορίες ο Τζάστιν Τίμπερλέικ προσπάθησε να κάνει τον Μπίμπερ να υπογράψει για εκείνον, αλλά έχασε τον 'πόλεμο προσφορών' από τον Άσερ. Στη συνέχεια, ο τελευταίος ζήτησε βοήθεια από τον τότε μάνατζέρ του, Κρις Χικς, για να βρει μια δισκογραφική εταιρία για τον Μπίμπερ. Ο Χικς οργάνωσε μια οντισιόν και είχε την θέση του εκτελεστικού αντιπροέδρου στη Def Jam, από όπου θα μπορούσε να διαχειριστεί την καριέρα του Μπίμπερ στην εταιρία. Ο Μπίμπερ μετακόμισε στην Ατλάντα με την μητέρα του για να συνεχίσει να συνεργάζεται με τον Άσερ και τον Μπράουν, οποίος έγινε μάνατζέρ του το 2008.

Οι επιτυχίες του :

Ο Μπίμπερ κυκλοφόρησε τον πρώτο του δίσκο, My World, ο οποίος έγινε πλατινένιος στις Η.Π.Α, τον Νοέμβριο του 2009 και ανακηρύχθηκε ο πρώτος καλλιτέχνης, που έχει έπτα τραγούδια από το ντεμπούτο του στο Billboard. Το άλμπουμ κυκλοφόρησε τον Μάρτιο του 2010. Έφτασε στην κορυφή σε πολλές χώρες και έγινε πλατινένιο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είχε προηγηθεί το single "Baby", το οποίο είναι το τραγούδι που έχει γνωρίσει την περισσότερη δυσάρεσκεια. Μετά την κυκλοφορία του πρώτου του άλμπουμ, ακολούθησε η πρώτη του περιοδεία, My World Tour.

βιογραφική ταινία, η οποία ήταν βασισμένη στην περιοδεία του, Never Say Never. Το δεύτερο άλμπουμ του, Under The Mistletoe, κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο του 2011 και έγινε το νούμερο 1, όπως επίσης και το επόμενο, Believe, (Ιούνιος 2012) με το οποίο ο καλλιτέχνης έφτασε για τέταρτη φορά την κορυφή στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το καινούριο άλμπουμ του "Purpose" κυκλοφόρησε στις 13 Νοεμβρίου του 2015 με μεγάλη επιτυχία αφού το άλμπουμ περιείχε μόλις 18 τραγούδια και τα 17 από αυτά έγιναν επιτυχίες στο Billboard 100.

Ο Μπίμπερ έχει λάβει πολυάριθμα βραβεία, συμπεριλαμβανομένων των Diamond Award, το πρώτο Milestone Award στην ιστορία των Billboard Music Awards και πέντε συνεχόμενα Best Male στα Europe Music Awards. Ήταν υποψήφιος για δύο βραβεία Grammy. Με μια παγκόσμια ομάδα οπαδών, η οποία αποκαλείται "Beliebers" και πάνω από 50 εκατομμύρια ακόλουθους στο Twitter, ονομάστηκε η τρίτη πιο ισχυρή διασημότητα του κόσμου από το περιοδικό Forbes το 2012.

Πηγές: Βικιπαίδεια